

[Lindholt.]

den relation deri — og det håber jeg tingets øvrige medlemmer har forstået — at der netop aldrig er fremsat så mange lovforslag for så mange nye medlemmer, og det er jo en kendsgerning.

Så er det blevet sagt, at det er overflødig kommunistisk taktik at fremsætte et dagsordensforslag som det, kommunisterne har fremsat. Ja vel, det er da muligt, men det skal i hvert fald ikke forhindre fremskridtspartiet i at foretage en saglig vurdering af det forslag, der er kommet. Og dér kan vi i det hele henholde os til det, vi har sagt ved førstebehandlingen af forslag til beslutning vedrørende bygge- og anlægsstoppet, hvoraf fremgik, at vi ville stemme for ophævelsen af bygge- og anlægsstoppet, lige så vel som vi ville stemme for alle de love og forslag, der kommer, som kan begrænse restriktionerne i dette land. Vi mener, at vi må vise så megen tillid til kommunalbestyrelserne, at vi kan være sikre på, at de ikke ødelægger landets økonomi med overflødige råd- huse og biblioteker o. lign., og derfor formoder jeg — vi har ikke haft nogen diskussion i gruppen — at fremskridtspartiet vil stemme for det kommunistiske dagsordensforslag.

Fremskridtspartiets folketingsmænd og vælgere er efterhånden blevet vant til lidt af hvert fra vore politiske modstandere. Jeg skal blot henvise til de bemærkninger, der faldt på grundlovsmøderne fra hr. Anker Jørgensen og hr. Hilmar Baunsgaard. Men det er i hvert fald en nyhed for mig, at man nu skal bringe, hvad jeg godt vil kalde sølet ind i dette ting, og at det skal indbringes af hr. Niels Helveg Petersen.

Jeg synes nærmest, hr. Niels Helveg Petersens udtalelser kan karakteriseres som en ondskabsfuldhed, og jeg skal advare hr. Niels Helveg Petersen mod at fortsætte med at betræde den vej, han er slået ind på, det kan give et alvorligt bagslag. Og må jeg lige gøre opmærksom på, at man vasker ikke det radikale venstre rent ved at sværte fremskridtspartiet. Husk, hvad der skete den 4. december 1973. Der kan komme en ny 4. december.

Med hensyn til bemærkningerne om forholdene i Grækenland og Chile, som jo blev stærkt fremdraget her i tinget, vil jeg gerne henstille til udenrigsministeren, at han i

modsætning til sin forgænger gør sig klart, hvilken beskedne rolle Danmark spiller på den internationale arena. Jeg tror, en vis tilbageholdenhed vil være på sin plads.

Hr. Christophersen kunne efterlade det indtryk, at med den strøm af love, der er kommet, er alt godt, og han kom ind på de 3 forlig — ja, nu ved jeg jo ikke, om vi er med i et forlig, eller hvordan det er; efter normal opfattelse, i hvert fald for en jurist, mente vi jo, vi var med i et forlig med regeringen; det kan jeg nu forstå at vi ikke er længere, men det er måske ud fra mere teologiske betragtninger. Men for den sags skyld er vi i og for sig helt ligeglade. Jeg tror, der sker det til efteråret, at finansministeren træder frem på talerstolen og meddeler folketinget, at nu er der desværre sket en yderligere foryrring i vort lands økonomi, og vi vil derfor ikke være i stand til at gennemføre de besparelser, som vi ikke har indgået forlig med fremskridtspartiet om, det må vi desværre droppe, og vi kan selvfølgelig under ingen omstændigheder, hvis man ellers vil betragte mig som en ansvarlig finansminister, gå med til skattelettelse af nogen art fra den 1. januar 1975.

Forlig eller ikke-forlig, det er ikke sagen for os, det afgørende var selvfølgelig, at man fik gennemført de besparelser, der skulle til på de offentlige budgetter, således at man kunne få gennemført ordentlige skattelettelser. Det er det, der er sagen.

Jeg kom lidt væk fra hr. Christophersen, som jo svang sig op på de glade højder over alt, hvad der var nået af venstre, og det er jo rigtigt, der er kommet en masse nye bestemmelser og love. Det har været så galt, at man end ikke længere havde plads til dagsordenerne herude i ophængsskabene, for at vi kunne komme hjem på ferie. Hvis man i stedet for at bruge kræfterne på disse mange love og bestemmelser havde koncentreret sig om det væsentlige, som var at forhindre en truende arbejdsløshed, forhindre inflationens fortsatte vækst og sørge for, at valutaunderskuddet kunne komme ud af verden, ja, så kunne man sige, der havde været noget godt. Jeg tror, det er på tide, at hr. Christophersen og venstre vender tilbage fra de glade tinder.

Jeg er ganske enig i det, der blev sagt af hr. Morten Lange om den økonomiske situation. Der er intet opnået ud over, at man har